

ומה ששנינו: **ונשאל על טהרותיו**, שאינו חשוד לטהר את הטמא. מבארינן: **דהא חזא ליה בימי טומאתו**. שאינו צריך לחוס על הפסד ממנו כיון שיכול לאוכלם בימי טומאתו⁽³³⁾.

קדושים, ויכול לעשות את כל עדרו בעלי מומין ואחר כך לעשרם. ומעשר בהמה חל על בעל מום שנאמר: "לא יבקר בין טוב לרע". ומכיון שיכול לעשות באופן המותר, לא חשדינן ליה באיסור.

הדרן עלך עד כמה ישראל חייבין

33. ועי' תוד"ה דהא, בדין תרומה טמאה דליכא האי טעמא].